

голъмата стръмнина на отвъдния рътъ, по който се спуска същата пътешка върху Костина. Непосредствено надъ превала се издигатъ отъ изтокъ върхътъ Балванъ (Болованъ), а отъ западъ — Горна баба, задъ която се редятъ Гюлджулукъ, Подмолъ, Карталъ-кая (Орлова скала) и задъ нея Паскалъ.

Изкачването за прохода започва източно отъ Лжжене отъ 820 метра надморска височина. Пътешката лжкатуши по нерадостния рътъ Занога, проснатъ като изтуканъ между пороищните долове Маргарто и Браткеве. Една студена чешма подъ Горна-баба ви възнаграждава за мъченията по каменистия и безводенъ рътъ. Но колкото нерадостенъ е изгледътъ на старо-планинския скатъ, по който пъплеме, толкова очарователна е гледката, що се разстила задъ васъ — къмъ китната Сръдна гора и сърдечната Рила. Повървите малко, обърнете се назадъ, поседнете, за да се налюбувате на обширните простори къмъ югъ и пакъ поемете каменистия пътъ до ново поспирване и загледване.

Ободрени отъ студената планинска вода на неспирната чешмичка, неусътно изкачвате, и горе попадате въ новъ захласъ отъ нова, не по-малка пленителна картина. Цѣлъ хаосъ отъ ридове, върхове, скалисти чуки и уплетени въ беспорядъкъ долове на двата Вита. Съ мѣка разпознавате отъ дѣлните планински дѣлове. Най-рѣзко е очертана дръзката Братаница — старо гнѣздо на хайдути. Ей тамъ стърчи гърба на Васильовската планина. Вирнатите носове на Острецъ и Трѣскавецъ ви сочатъ скритиятъ подъ варовити скали Тетевенъ. А подъ васъ сѫ изворитъ на Костина, що тай въ